

מראי מקומות לשיעור פרשת פנחס תשפ"א

הרב שבתי סלביצקי

כיצד נפתח את שערי שמים ?

האם אתה טרמומטר או תרמוסטט

בקשר לשיעור אפשר לעיין בליקוטי שיחות חלק ח' עמוד 160 וחלק כ"ז עמוד 164

סנהדרין ק"ו: אמר להם בלעם: אלוהיהם של אלה שונא זימה הוא, והם (ישראל) מתאוים לכלי פשתן. בוא ואשיאך עצה: עשה להם קלעים) **רש"י**: אהלים של קלעים, כמו שעושים (בשווקים)... והושב בהן זונות וימכרו להם כלי פשתן... וכשישראל אוכלין ושותין ושמחין ויוצאים לטייל בשוק, אומרת לו...: הרי אתה כבן בית, שב, ברור לעצמך! וצרצורי של יין עמוני (רש"י: נאדות יין) מונח אצלך. אמרה לו: רצונך שתשתה כוס יין? כיוון ששתה, בער בו (רש"י: שהיה משתכר ובוער בו יצר הרע) אמר לה: השמעי לי. הוציאה יראתה (אליל שלה) מתוך חיקה. אמרה לו: עבוד לזה. אמר לה: הלא יהודי אני! אמרה לו: מה איכפת לך... ולא עוד אלא שאיני מניחה אותך, עד שתכפור בתורת משה רבך.

שמות רבה לג ה' א"ל 'משה, זו אסורה או מותרת? אמר לו 'אסורה היא לך'. א"ל זמרי 'אתה הוא הנאמן של תורה, שהקב"ה מתגאה בך ואומר לא כן עבדי משה, "שאתה אומר אסורה זו, אף אשתך שנפלת אסורה היא לך! זו מדינית וזו מדינית! זו גדולה בת אבות ואשתך בת כומר! הוי"ל לעיני משה. "ושלמה צווח" העז איש רשע בפניו." וכיון שראו אותו היו בוכים, שנאמר "והמה בוכים." א"ל הקב"ה 'משה, בוכה אתה? והיכן חכמתך, שאמרת דבר והבלעת לקרה, ועכשיו אתה בוכה? ורוח הקדש צווחת... א"ל 'משה אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'!"

פרשת פנחס: וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לְכֵן אֲמַר הַנְּנִי נִתֵּן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם: וְהִיְתָה לוֹ וְלִזְרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהֵי וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

פנחס כה,יא: פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן למה האריך הכתוב לייחסו אחר אהרן רש"י: לפי שהיו השבטים מבזים אותו, הראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לעבודת אלילים והרג נשיא שבט מישראל?! לפיכך בא הכתוב וייחסו אחר אהרן.

ירושלמי סנהדרין מח,ב: בקשו חכמים לנדות אותו, אילולי קפצה רוח הקודש ואמרה 'והייתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם'.

ירושלמי סנהדרין מח,ב: בקשו חכמים לנדות אותו, אילולי קפצה רוח הקודש ואמרה 'והייתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם'.

אבות ב ה' אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו.

אבות א,ג, : יהושע בן פרחיה אומר, ... והוי דן את כל האדם לכף זכות.

ויקרא יט טו : בצדק תשפוט עמיתך – כמשמעו ד"א הוי דן את חברך לכף זכות.

כמשמעו שלא יהא אחד מאריך בדיבורו ולאחד יאמרו לו קצר דברך, שלא יסביר הדין פנים לאחד וידבר אליו רכות, ולאחר ירע פנים וידבר אליו קשות. ואם אחד לבוש בגדים מכובדים והשני בגדים בזויים על הדיינים לומר למכובד או הלבישו כמותך או לבוש כמוהו. וכן שלא יהיו בעלי הדינים אחד יושב ואחד עומד אלא שניהם עומדים או שניהם יושבים.

שבת (קכז,ב) "תנו רבנן הדין את חברו לכף זכות דנין אותו לזכות".